

Jezus roept zijn leerlingen (naar Mt. 4, 18-22)

Versie Mie Reyniers

Je kunt best erbij vermelden dat in het verhaal over 'leerlingen' wordt gesproken omdat ze heel veel van Jezus wilden leren. Maar het waren ook zijn vrienden die hem zouden volgen door dik en dun en hem zouden verdedigen.

Simon en zijn broer Andreas wandelen langs het meer. Bij een vissersboot op het strand stoppen ze. Simon laat zijn hand over het hout glijden. Andreas klopt er keurend op.

'Weet je nog die dag dat Jezus ons riep?' vraagt Simon. 'Ja,' antwoordt Andreas, 'ik weet het nog alsof het gisteren gebeurde. We hadden net onze netten uitgewooid toen Jezus ons riep. Hij vroeg om hem te volgen en zijn leerling te worden.' Simon knikt. 'Dat deden we, want we kunnen zoveel van hem leren.'

Andreas gaat verder met kloppen. Hij mompelt: 'Goede boot.'

'Toen riep hij ook Jacobus en Johannes', gaat Simon verder, 'Zij waren juist hun netten aan het herstellen.' Andreas komt naast Simon staan. Hij kijkt over het meer naar de bergen aan de overkant. 'Maar hij riep niet alleen vissers', zegt Andreas. 'Nee,' zegt Simon, 'ik herinner me nog hoe hij Matteus riep. Een tollenaar! Stel je voor!' 'Ja ja, ook een tollenaar is welkom bij Jezus.'

Simon en Andreas wandelen tot bij het water. De kabbelende golfjes water knabbelen aan hun tenen. Ze turen naar de dobberende vissersbootjes op het water.

'Twaalf leerlingen riep Jezus', zegt Simon, 'Twaalf mannen, allemaal zo verschillend.' 'Simon de Zeloot heeft vroeger tegen de Romeinen gevochten.' 'Judas Iskariot bewaart ons geld.' 'Judas Taddeus is zacht en vriendelijk.' 'Johannes is nog zo jong en kan mooi vertellen.' 'En Matteus kan goed tellen', rijmt Andreas. Simon moet er hard om lachen.

Dan neemt hij een schep zand. In zijn hand liggen steentjes en schelpjes in allerlei kleuren en vormen tussen het zand. 'Kijk,' zegt Simon, 'deze steentjes en schelpjes zijn zo verschillend en samen maken ze een mooi strand.' Hij laat het zand tussen zijn vingers wegglijden. Andreas knikt instemmend.

'Zo is het ook bij ons', gaat Simon verder, 'Wij, de leerlingen van Jezus, zijn zo verschillend.' 'Toch vormen we een mooie groep, want Jezus houdt van ons allemaal zoals we zijn', zegt Andreas. 'Bij Jezus mag je zijn wie je bent', zegt Simon. 'Ik voel me goed bij hem', zegt Andreas.

Nog even staren ze glimlachend voor hen uit. Dan zegt Simon: 'Kom, laten we verdergaan, want Jezus wacht op ons.' Simon en zijn broer Andreas wandelen verder langs het meer. Simon kijkt nog eenmaal om, naar de boot waar het allemaal begon.

Bespreek daarna met de kinderen het verhaal. In een eerste fase vraag je enkel naar de inhoud van het verhaal: Waarover praten de broers Simon en Andreas? Wie zijn de leerlingen van Jezus? Wat is hun werk? Hoe voelen de broers zich bij het ophalen van herinneringen aan de roeping door Jezus? Wat was er zo bijzonder aan deze twaalf mannen?

In een tweede fase kun je polsen naar de boodschap van het verhaal: Waarom zouden de leerlingen zich zo goed voelen bij hun roeping door Jezus? Waarom denk je dat de twaalf leerlingen zich zo bijzonder voelen?